

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 15. S. Pauli exemplo, propria peccata, & alioru[m] virtutes esse ante
oculos ponendas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

gerunt, non rapiunt in glorias inanes, neq; sibi de eo vanè complacent; quia semper recordantur, se esse peccatores. Frænum illis optimum est vanitatis, memoria delictorum: cùm etiam Epaminondas solitus aliàs prodire vnctus & fronte exporrectâ, postridie conflictûs cum Spartanis, ad Leuctra, quantumvis victor, sordidatus & vultu deiecto sit progressus, similem ob causam. Nam requirentibus, Num quid ei tristius accidisset? Nihil, inquebat, verùm heri animaduerti, maiores me, quàm decebat, animos gessisse. Quare nimiam animi effusionem hodie coerceo. Ad hunc modum vel miraculorum patratores cristas demittunt, cùm in memoriâ reuocant, se deliquisse. Neque supercilio rem dignam iudicant, si multa mala, quæ perpetrauerunt, aliquibus operibus bene gestis compensent. Sic à malis natum ex ipsa malorum compensatione periculum quodam modestiæ fræno cohibetur.

Plutarch.
in Apoph.

§. XIV.

S. Pauli exemplo, propria peccata, & aliorum virtutes esse ante oculos ponendas.

Hinc profunda illa humilitas, & prorsus admiranda D. Pauli Apostoli nata est,

K k 5

vtiq;

vtiq; cum magna illius sanctitate coniuncta. Semper enim recordabatur eorum, quæ malè fecerat, immò ea palàm de se fa-

Tim. 1. 13. tebatur; neque ea leuia sanè. ait enim: *blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus:*

Gal. 1. 13. item *supra modum persequebar Ecclesiam Dei,*

Act. 22. 19. *& expugnabam: item, Cùm funderetur sanguis Stephani, ego adstabam, & consentiebam, & custodiebam vestimenta interficientium illũ.*

Hæc memoriã voluebat, ne magnitudine reuelationum extolleretur. Quando autem cum alijs conferebat se se, non imitatus Pharisæum ad factorum suorum iactationẽ, aliorumque contemptum, versus est; sed se inter peccatores primum, inter Sanctos vl-

3. Tim. 1. 15. timum collocauit: *Christus IESVS, inquit, venit in hunc mundum peccatores saluos*

1. Cor. 15. 9. *facere, quorum primus ego sum. Item: Ego*

Ephes. 3. 8. *sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. Et alibi: Mibi omnium Sancto-*

rum minimo data est hæc gratia, vbi per Sanctos intelligit omnes fideles, qui erant in Ecclesia. Igitur illud vas electionis, ille Doctor gentium, qui in oculis Dei vnus erat ex maximis Apostolis, immò etiam ex primis in sanctitate, ille orator, illa celestis

tuba,

tuba, ille qui per excellentiam Apostolus appellatur, in suis oculis erat omnium fidelium postremus, & primus omnium peccatorum. Quo pacto sic, ô Apostole, de te potuisti iudicare? Nempe ea ars, immò virtus tua fuit, vt in tua cum reliquis comparatione, non aliorum peccata, sed virtutes aspiceres; tuarum autem virtutum immemor, peccata solùm tua, tibi ante oculos ponereres, eaque exaggerares, longè secus ac nos facere solemus;

Qui non videmus mantica, quod in tergo est;

in illam enim conijcimus nostros errores & delicta; si quid autem laude dignum à nobis factum existimamus, illud identidem animo volumus. Hinc intumescimus, hinc nostra magni facimus, & aliena parui pendimus, immò alios contempnimus, quia ad eorum virtutes cæci, & Tiresiæ, ad vitia oculi & Argi sumus. Nimirum lumen diuinum excludimus, quia, vt D. Bonauentura è S.

Gregorio animaduertit: *Unusquisq; dum tibi veri luminis illustratur, sibi ipsi ostenditur, vt unde cognoscit, quid est iustitia, inde eruditur; quid est culpa, qua excacatur. Vnde Sancti viri quò altiùs apud Deum virtutum digni-*

tate

S. Bonauent. e. I. soliloq.

tate proficiunt, eò subtiliùs indignos se esse deprehendunt: quia dum proximi luci fiunt, quid quid eis in se ipsis latebat, inueniunt.

§. XV.

Quibus modis possit sibi, qui in aliqua re superior est, inferiorem pro superiore habere?

Phil. 2, 3. *Est S. Paulus pugnancia videtur imponere nobis, dum ait: Nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitrantur? Potèstne sine mendacio, vel certè sine falsitate fieri, vt duo in quacumque humilitate se se ipsos mutuò superiores sibi inuicem arbitrentur? Si è duobus vnus est superior, ergo alter erit inferior. Si inferior, ergo non superior. An non clarè magister videt, discipulum in doctrina esse inferiorem? Videt sanè, & euidenter quidem. Interim constanter monet Humilitas, vt nulli te præponas, sed omnibus potiùs postponas. Quo pacto hoc fieri potest, salua veritate? Tres sunt modi.*

S. Thom. 1. S. Thomas ait, humilem nec debere, nec
2. 2. q. 161. posse iudicare, suam virtutem aut donum,
2. 3. quod reuera maius à Deo accepit (v. g. apostolatum) esse minus eo, quod reuera minus alter accepit (v. g. dono linguarum) neque verò debere se in eo aestimare altero esse